

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Continu screenen veestapel even belangrijk als vaccinatie tegen bvd

Bvd ondanks vaccinatie

Een relatief groot witblauwbedrijf uit mijn praktijk kampte al enige tijd met gezondheidsproblemen onder het vee. Vijftien jaar geleden had het bedrijf al eens last van een zware bvd-besmetting. Na een volledige screening van de veestapel werden toen 21 bvd-dragers opgeruimd.

Sindsdien werkte de veehouder volgens een tweesporenbeleid. Omdat het om een honderdprocent-keizersnedebedrijf ging, nam ik bij elk pasgeboren kalf voor het biest kreeg bloed af om op aanwezigheid van bvd te testen. Daarnaast adviseerde ik om de vaarzen vóór de eerste dekking drie keer en de koeien elk jaar twee keer te vaccineren met een bvd-vaccin.

De werkwijze bleek goed aan te slaan. Jarenlang lagen de uitvalcijfers erg laag en bleef het medicijngebruik beperkt. Bijna drie jaar geleden besloten de veehouder en ik in onderling overleg om te stoppen met de vaarzen bij de pasgeborenen. In plaats daarvan kozen we ervoor op latere leeftijd het jongvee te screenen. In dat geval wordt bloed afgenomen van een groep jonge dieren, het wordt gemengd en onderzocht op de aanwezigheid van bvd via PCR-testen. Het vaccinatieschema bleef ongewijzigd.

Deze winter kreeg dit bedrijf af te rekenen met enkele abortussen bij de koeien. Bij testen op antistoffen bleken de dieren positief voor neospora. Een PCR-screening voor bvd bevatte twee positieve dieren die onmiddellijk werden afgevoerd. Meteen herstartten we het bloedonderzoek bij de pasgeborene kalveren. Behalve een stuk of vier dragers werden ook enkele misvormde kalveren geboren. Vaccinatie helpt, maar een sluitende screening van het vee blijft desondanks erg belangrijk.

De encyclopedie **Bovine virale diarree of bvd**

Bovine virale diarree is een runderziekte met een sluimerend ziektebeeld. Het bvd-virus valt onder de groep pestivirussen waartoe ook de klassieke varkenspest behoort. Een infectie met bvd veroorzaakt productiedaling, verminderde groei, verwerpen, sterfte van kalveren en een algemene vermindering van de weerstand. Neospora komt bijvoorbeeld sneller tot uiting als bvd op het bedrijf aanwezig is.

Het virus komt het bedrijf vaak binnen door de aankoop van besmet vee en/of contact met een besmet dier. Besmette runderen scheiden het virus uit via mest, traanvocht, speeksel en sperma. Via de

lucht, door diercontact of door indirect contact via mensen gaat de besmetting over van het ene op het andere dier. Wanneer een koe wordt besmet tussen drie en zes maanden van de dracht, dan krijgt ze een dragerkalf, ook ipi genaamd.

Bvd is niet te genezen. Een radicale aanpak bestaat uit het opsporen en consequent afvoeren van bvd-dragers. Screenen van de veestapel kan bij pasgeborene kalveren meteen na de geboorte en vóór het toedienen van biest. Dit is de precolostrale methode. Voor oudere dieren wordt met PCR-testen op bloedmonsters gewerkt.

Dragers dient men onmiddellijk te verwijderen om verdere virusverspreiding te voorkomen. In feite zou een wettelijke regeling moeten bestaan, zodat met bvd besmet vee uit het handelscircuit verdwijnt. Een nationaal bestrijdingsprogramma voor bvd is hoogdringend en zou de sector veel leed kunnen besparen.

